

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/upamietnianie-i-identyfikacje/upamietnianie-walk-i-meczenstw/dekomunizacja/zmiany-nazw-ulic/nazwy-ulic/nazwy-do-zmiany/41433,ul-Rumińskiego-Bolesława.html>
27.02.2026, 23:11

ul. Rumińskiego Bolesława

28.08.2017

W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa powyższa powinna zostać zmieniona jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).

Bolesław Rumiński (1907-1971) – działacz komunistyczny, wysoki urzędnik państwowy, członek najwyższych władz PZPR i Rady Państwa PRL, inżynier chemik.

Urodził się 16 kwietnia 1907 r. w Brzeźnie w powiecie nieszawskim. W 1927 r. rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej na Wydziale Chemii, które ukończył z tytułem inżyniera chemika-ceramika. Od początku lat 30. XX wieku należał Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej.

W 1942 r. został członkiem PPR, i według słów Mariana Spychalskiego współpracował w tym czasie z dowództwem Armii Ludowej. Od marca 1944 r. wchodził w skład Krajowej Rady Narodowej, a w lipcu przedostał się do Lublina, gdzie zaangażował się w działalność PKWN, pełniąc obowiązki w Resorcie Gospodarki Narodowej i Finansów. Ponadto był odpowiedzialny za organizowanie komunistycznych grup operacyjnych w województwie poznańskim i pomorskim, które tworzyły struktury partyjne i państwowe. W 1945 r. w Rządzie Jedności Narodowej został pełnomocnikiem na województwo warszawskie. W latach 1945-49 pełnił funkcję podsekretarza stanu, najpierw w Ministerstwie Przemysłu, później w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

W okresie stalinizmu, od 1948 r. był zastępcą członka KC PPR, a następnie zastępcą członka KC PZPR (1948-1956), oraz ministrem, kolejno, w Ministerstwie Przemysłu Rolnego i Spożywczego (1949-1950) i Ministerstwie Przemysłu Chemicznego (1951-1957). W tym okresie związany był z frakcją „natolińską”. W czasie rządów Władysława Gomułki zajmował stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Przemysłu Spożywczego i Skupu (1957-1969).

Od 1956 r. do śmierci był członkiem najwyższych władz partii (KC PZPR), a od 1969 r. do 1971 r. członkiem Rady Państwa PRL, będąc ponadto w 1971 r. zastępcą przewodniczącego tej Rady.

Poza tym pełnił wiele eksponowanych funkcji: w latach 1946-1952 i 1960-1971 był prezesem ZG NOT, w latach 1960-1971 był przewodniczącym Komitetu ds. Techniki, od 1971 r. przewodniczącym Prezydium Rady Głównej NOT. W okresie 1947-1956 r., a następnie 1961-1971 r. był posłem na Sejm Ustawodawczy i Sejm PRL. Ponadto, był delegatem na I, II, III, IV, V Zjeździe PZPR.

Zmarł 26 października 1971 r. w Warszawie.

(RŁBdg)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)